

Noget at sige til det. Med Hensyn til selve Sagen forekommer det mig, at, jo mere man taler om den, desto mere broget bliver den. Thi jeg troede ved første Behandling, at man egentlig fra alle Sider var enig om Faldøren, og jeg sluttede dengang, da jeg havde Ordet, med at henstille til Overveelse, om man ikke skulde blive staaende ved det, som vi Alle syntes at være enige om, og derimod lade det andet Punkt om offentlig eller mindre offentlig Henrettelse staa hen til siden. Nu kommer man imidlertid frem med Sagen, nu, vi staa paa Faldrebet og det ikke blot med Faldøren, men med et særligt Lovforslag. Med Hensyn til Faldørens Anvendelse har man jo nu hørt to bestemte Svareninger fremsatte derimod, dels at den ikke er mere paalidelig og i andre Henseender maaste vanskeligere at bruge end Haandøren. Et af det ærede Flertals Medlemmer har jo idag berettet, at det er en meget tvivlsom Binding, om vi modtog hans Forslag under Nr. 1 om Faldøren. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Varsen) har jo givet en længere Udvikling for os om, at det kan være meget betænkeligt at følge ham i hans Forslag under Nr. 1. Han har nemlig advaret saa stærkt imod Mindretallets Forslag, at han maaste overjaa, at han derved er kommen til at misrekommmandere sit eget Forslag, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) har jo nu søiet en anden Opfattelse til. Det er den ene af Grundene, hvorfor man fraraader denne Forandring. Den anden er den, at man umuliggjør en endnu radikalere Forandring. Det kommer derfor til maaste at stille sig saaledes for Flere, at det Hele mulig er ubetimeligt, og at det muligt er det Rigtigste at lade det foreløbig staa hen til næste Samling eller senere, hvorledes man skal forandre det. Er det rigtigt, at det er ligesaa vanskeligt med Faldøren som med Haandøren, vilde jeg helst have, at det Hele skulde staa hen. De andre Spørgsmaal om offentlig eller mindre offentlig Henrettelse ere aabenbart, efter hvad der er kommet frem, siden vi sidst talte derom, ikke modne til Afgjørelse. Derksom vi saa kunde blive enige om at lade det Hele bero, var det maaste det Rigtigste. Med Hensyn til Faldøren vil jeg sige, at vi have ikke statistiske Oplysninger om, hvor tidt det er slaaet feil med den. At en Starpretter, der lever i en Slags Nekonvalescent fra tidligere Dages Sygdom og Upasselighed, som Tilfældet var sidst, kan gribe feil, især naar det Hele ikke er forberedt ordentlig fra Statsmyndighedernes Side, kan ikke være afgjørende. Mere afgjørende vilde det være, om vi kunde faae

statistiske Oplysninger om, hvorvidt der ellers var grebet feil i de senere Aar med Hensyn til Haandøren. Paa det sidste Exempel alene kan man ikke absolut bygge, at Haandøren ikke bør bruges. Kan det nu oplyses, at Guillotinen i ligesaa mange Procent af Tilfælde er betænkelig, da staa vi ikke sikkrere ved at tage Faldøren end ved at tage Haandøren. Imidlertid maa jeg, som Forslaget idag foreligger til Afstemning, slutte mig til Mindretallets Forslag, saa kunne vi endda til 3die Behandling betænke os paa, om vi ville tage denne Lov, og erfare, om Justitsministeren sætter særlig Pris derpaa. Den hele Historie derimod, som er fremsat af Flertallet, tør jeg ikke stemme for. Allerede den meget udførlige Udtalelse af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Varsen) gjorde mig meget betænkelig, thi naar det er en saa udførlig Sag, der kræver saa indgaaende en Behandling og at ses fra alle mulige Synspunkter baade i denne og i hin Verden, saa forekommer det mig, at det maa forlanges, at vi maa have Tid til at afveie alle disse Grunde for og imod Sagen indtil næste Samling. Jeg var en meget opmærksom Tilhører, men jeg er ikke sikker paa at have faaet Momenterne saaledes samlede sammen eller at have faaet alle Grundene for Flertallets Forslag saa klart fremstillede, at jeg endnu er overbevist om, at jeg ikke, naar jeg fik længere Tid, kunde blive overbevist om, at det er rigtigst ikke at følge det. Jeg antager, at det er bedst at faae Tid til denne meget udførlige Sag. Jeg kan ikke nekte, at skulle vi have en mere indskrænket Offentlighed — og det er muligt, at vi kunne blive enige derom — saa er det tænkligt, at vi just ikke ville have den i den Form, Flertallet foreslaar. Jeg tillod mig ved 1ste Behandling at nævne som Betingelser for indskrænket Offentlighed, at en Delegeret fra hvert Sogneraad i Retskredsens skulde være besejlet Vidne, at der skulde være tilstede Medlemmer af Dommerstanden i de forskjellige Instanser, der have været med til at dømme den Paagjældende, at der i det Hele skulde være en vis Række bestemte officielle Vidner tilstede, eller at et større Antal burde være tilstede med en bestemt Forpligtelse og med Straffetrusel, hvis de ikke mødte, for at baade de overordnede Statsmyndigheder og Publikum kunde have fuld Garanti for, at det gik rigtig til. Men jeg opdager ikke Spor af disse Betragtninger i Flertallets Forslag, ikke Spor (Ordføreren (Klein): Fordi det var et daarligt Forslag!). Ja, der have vi det, den ærede Ordfører og Flertallet have ikke taget Hensyn til disse Betragtninger, fordi de ville have, at deres